

ת"פ 39706/03/21 - מדינת ישראל נגד אילן ראובן - נדון, אושרי אבוטבול (אסיר)

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 39706-03-21 מדינת ישראל נ' ראובן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 828575/2020

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אילן ראובן - נדון 2. אושרי אבוטבול (אסיר)
ב"כ המאשימה עו"ד גב' מאני	
ב"כ הנאשם עו"ד גלאון	

החלטה בעניינו של נאשם 2

לפניי בקשת נאשם 2 (להלן: "הנאשם") לביטול כתב האישום הואיל ואין הוא מגלה עבירה.

תמצית האישום מושא הבקשה

בהתייחס לנאשם בלבד אציין: על פי כתב האישום, במועד הרלבנטי שהו הנאשמים באגף הפרדה בכלא, והוגבלו ע"י שב"ס בקיום שיחות טלפון אך ורק עם באי כוחם. עוד צוין כי עו"ד מרר נפטר בשנת 2017 (להלן: "המנוח") וכי מספר מנוי של טלפון שפרטיו צוינו (להלן: "המספר") היה שייך לאחד, מר משעל, שאינו עורך דין.

בדיון שהתקיים בבית המשפט ביום 29.10.20 (להלן: "הדיון הראשון"), הציג הנאשם בפני המותב שדן בעניינו מצג שווא, ולפיו הוא פנה לשב"ס בבקשה לאפשר לו לשוחח עם בא כוחו- בצינו את שם המנוח ואת המספר כשייך למנוח. זאת עשה בידעו את עובדות האמת לאשורן. על סמך מצג שווא זה ניתנה החלטת בית המשפט המורה לשב"ס לאפשר לנאשם להתקשר לבא כוחו, לשם הסדרת הייצוג (להלן גם: "ההחלטה").

בהמשך, בדיון שהתקיים ביום 2.11.20 בפני מותב אחר (להלן: "הדיון השני"), הציג הנאשם בפני המותב שדן בעניינו מצג דומה עד כדי זהות למצג אותו הציג בדיון הראשון. עם זאת, בהמשך הדיון חזר בו מבקשתו.

על יסוד האמור הואשם הנאשם בעבירת "תחבולה" שמכוח סע' 416 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "העבירה").

עובר להגשת הבקשה

ברקע הדברים יצוין כי בדיון שהתקיים ביום 19.5.22 טענה באת כוח הנאשם כי בדעתו להגיש בקשה בעניין טענה מקדמית בדבר פגם בכתב האישום. בתום הדיון הוריתי לנאשם להגיש בקשה כאמור, ככל שרצונו בכך, בתוך 21 יום. עוד ציינתי את הסכמת הצדדים לפיה החלטה בבקשה תינתן בכתב, בלא דיון. בד בבד נקבעו מועדים לשמיעת ראיות, כשהראשון שבהם ביום 11.1.23.

בהחלטה מיום 6.7.22 ציינתי כי הואיל והחלטתי הקודמת לא קוימה, אראה בדבר כוויתור הנאשם על טענתו זו.

ביום 27.10.22 הוחלף ייצוגו של הנאשם. בחלוף חודשיים, ביום 27.12.22, הגיש הנאשם, באמצעות בא כוחו הנוכחי, את הבקשה שלפניי. ב"כ הנאשם ציין כי לאחר שלמד את התיק למד כי קיים טעם בהגשת הבקשה שעל כן מצא להגישה במועד זה.

תמצית טיעוני הצדדים

תמצית בקשת הנאשם היא, כי מאחר וחזר בו, ממילא הוא לא קיבל הוא את מבוקשו בדיון השני מושא כתב האישום. משכך, לא התקיים הרכיב התוצאתי שבעבירה- קרי, "קבלת דבר". בהתאם לא התגבשו יסודות העבירה ובהתאם כתב האישום אינו מגלה עבירה.

תמצית תשובת המאשימה היא, כי מתן ההחלטה מושא הדיון הראשון כתוצאה ממצג השווא שהציג הנאשם היא ה"דבר" ש"התקבל". בד בבד ו"לכל הפחות" חלה עבירת ניסיון.

דיון והכרעה

בהינתן הסכמת הצדדים שצוינה לעיל ובהעדר הצדקה להורות אחרת, החלטתי זו ניתנת על יסוד הכתובים, בלא דיון.

לאחר עיון בבקשה ובתשובה לה מצאתי לדחותה. להלן טעמיי.

להלן נוסח העבירה כהגדרתה בסעי' 416 לחוק העונשין, התשל"ז-1977:

"המקבל דבר בתחבולה או בניצול מכוון של טעות הזולת שאין בהם מרמה,

דינו- מאסר שנתיים".

המעט שאציין הוא כי עסקינן בעבירה תוצאתית, שבה רכיב התוצאה הוא "המקבל דבר".

הנאשם מיקד את בקשתו בדיון השני מושא כתב האישום, בלבד. בשים לב למתואר לעיל באשר לדיון הראשון, די בכך כדי לדחות את בקשתו.

הנאשם לא טען- ובדין- כי העובדות מושא הדיון הראשון המאוזכר בכתב האישום אינן מגבשות עבירה. הדין עם המאשימה בטיעונה לפיו מתן ההחלטה מושא הדיון הראשון, כתוצאה ממצג שווא שהציג הנאשם באה בגדר "קבלת דבר" - כך בפן העקרוני וככל שהאמור יוכח כדבעי בראיות.

אמור מעתה: על פי האישום, הנאשם הונה ביודעין את המותב הדין בעניינו, ועל יסוד האמור קיבל מן המותב את ההחלטה שניתנה. זו איפשרה לו, פוטנציאלית, להתקשר טלפונית לאחר- שאינו עו"ד המייצגו- בניגוד להגבלה בה היה נתון.

הנאשם נמנע מלטעון כי קבלת ההחלטה אינה בגדר קבלת "דבר", כשם שלא טען דבר וחצי דבר לעניין יתר יסודות העבירה ורכיביה לעניין זה.

מטעמיו, טען הנאשם אך באשר לעובדות מושא הדיון השני, במהלכו חזר בו כאמור מבקשתו בפני המותב.

גם בהקשר אחרון זה לבדו, לו בוסס האישום על אודות הדיון השני בלבד, למצער עסקינן- ככל שהדברים יוכחו- בעבירת ניסיון. אלא שזאת ציינתי למעלה מן הצורך, בהינתן כאמור כי די בקבלת ההחלטה מושא הדיון הראשון לשם הותרת כתב האישום על כנו.

ובבחינת בן בנו של "למעלה מן הצורך", נזכיר כי אף לו התקבלה הטענה, אין משמעה בהכרח ביטול כתב האישום, שכן רשאי בית המשפט להורות על תיקונו [סעי' 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982]- קרי, תיקון העבירה לעבירת ניסיון

בשולי הדברים יצוין כי ב"כ הנאשם נמנע מלבאר מדוע מצא להגיש בקשה זו, שקיפלה בתוכה גם בקשה לביטול מועד ההוכחות, בשהיו כה ניכר, ימים מספר עובר למועד הדיון.

הבקשה נדחת אפוא. דיון ההוכחות יוותר על כנו.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ג, 03 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

